Ενώπιον μίας έντονης και άνευ προηγουμένου αντιπαράθεσης βρίσκονται όλα τα εμπλεκόμενα μέρη στο Ελληνικό Ζήτημα μετά τις βολές που εκτοξεύονται προς κάθε κατεύθυνση και ενώ το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο φαίνεται να έχει ξεκινήσει την πορεία προς την έξοδο από το Ελληνικό Πρόγραμμα. Όλοι βρίζουν όλους, αλλά από χθες ο στόχος των Ευρωπαίων και των Ελλήνων παραμένει το ΔΝΤ, που συνεχίζει να επιμένει σε τερματισμό της λιτότητας και της γενναίας ελάφρυνσης χρέους. Εϊναι ένα διπλό αίτημα που απορρίπτουν οι Βρυξέλλες και το Βερολίνο. Στην Ουάσιγκτον πιστεύουν ότι η σφοδρή αντίδραση των Ευρωπαίων στις θέσεις του ΔΝΤ όπως καταγράφηκαν στο περίφημο μπλόκ, οφείλεται στο γεγονός ότι το Ταμείο τους απέδειξε πως απαιτείται πλέον μεγάλη ελάφρυνση για να επιτευχθεί η βιωσιμότητα του χρέους και ότι και με το πρωτογενές πλεόνασμα του 1,5% η Ελλάδα πρέπει να δεχθεί νέα μέτρα…

Η διεφθαρμένη ελίτ και γραφειοκρατία των Βρυξελλών, που αποτελείται από πλουσιοπάροχα αμοιβόμενους υπαλλήλους και αξιωματούχους, τιμωρεί ξανά την Ελλάδα άσχετα αν δημόσια ταυτίζεται με την κυβέρνηση του Αλέξη Τσίπρα εναντίον των «ανάλγητων στελεχών» του ΔΝΤ. Πρόκειται για καλά σχεδιασμένη παγίδα, στην οποία πιστεύω ότι έπεσε ο Πρωθυπουργός Αλέξης Τσίπρας. Μετά από έξι και πλέον χρόνια διαπίστευσης και συνεχούς παρουσίας στο Ταμείο δεν πίστευα ποτέ ότι θα γινόμουν μάρτυρας μίας τέτοιας συντονισμένης αντίδρασης από τους Ευρωπαίους εναντίον του ΔΝΤ. Συνεπώς πιστεύω ότι βρισκόμαστε εν αναμονή της νέας στάσης που θα διαμορφώσει ο Διεθνής Οργανισμός, και την οποία θα χαρακτηρίσω απρόβλεπτη για την σκληρότητά της, αν και συνήθως μιμούνται για ένα διάστημα το …Βατικανό πριν καταφέρουν το κτύπημα. Αγνοούν τους ενοχλητικούς. Το Ταμείο σε μία προσπάθεια να αποκρούσει τις κατηγορίες που δέχεται από την ελληνική κυβέρνηση επιστράτευσε και χρησιμοποίησε και τον επικεφαλής οικονομολόγο του Μορίς Ομπστφελντ για να δώσει επιπρόσθετη βαρύτητα στην επιχειρηματολογία του. Ήταν μία μεθοδευμένη κίνηση με δεδομένη τη σχέση του εν λόγω κυρίου με τον Λευκό Οίκο του Μπάρακ Ομπάμα. Παρ' όλα αυτά, το συνηθισμένο και γνωστό στους διαπιστευμένους δημοσιογράφους αφήγημα του Ταμείου δεν φαίνεται να πιάνει τόπο. Γιατί οι Ευρωπαίοι αμφισβητούν ανοικτά τις εκτιμήσεις του, τους αριθμούς του και τις προβλέψεις του και φαίνεται πως συντάσσονται με την ελληνική πλευρά. Αυτή η νέα «πραγματικότητα» είμαι βέβαιος πως έχει σοκάρει το Ταμείο και τους αξιωματούχους που ασχολούνται με το Ελληνικό Πρόγραμμα. Βέβαια στην κυβέρνηση δεν έχουν καταλάβει ότι αυτό το μέτωπο της Αθήνας και των Βρυξελλών δεν είναι προς το συμφέρον τους, λένε οι πηγές στην Ουάσιγκτον, διότι οι Ευρωπαίοι για μία ακόμη φορά επιχειρούν να εξυπηρετήσουν τις δικές τους πολιτικές σκοπιμότητες. Αυτοί είναι άλλωστε που πιέζουν ασφυκτικά την Ελλάδα να αποδεχθεί μη ρεαλιστικούς όρους που θα καθορίσουν το μέλλον ενός ολόκληρου λαού. Η Αθήνα δυστυχώς είναι ακόμα μία φορά εγκλωβισμένη ανάμεσα σε διασταυρούμενα πυρά και ως αδύναμος κρίκος δεν επωφελείται από την σκληρή ρητορική

που υιοθετεί ο πρωθυπουργός Αλέξης Τσίπρας και όλα τα κυβερνητικά στελέχη. Αυτό που χρειάζεται σε αυτή την ευαίσθητη φάση των διαπραγματεύσεων είναι ψυχραιμία από την ελληνική πλευρά, η οποία πρέπει να αντιληφθεί ότι κανείς από τους Θεσμούς δεν βάζει το ελληνικό συμφέρον πάνω από το δικό τους. Οι Ευρωπαίοι θέλουν να κερδίσουν χρόνο ως τις γερμανικές και τις γαλλικές εκλογές και αρνούνται να συζητήσουν ουσιαστική διευθέτηση του ελληνικού χρέους. Με μαθηματική ακρίβεια αυτό σημαίνει ότι τα προβλήματα θα τα βρούμε μπροστά μας. Από την άλλη πλευρά το Ταμείο οχυρωμένο πίσω από το καταστατικό του επιδεικνύει μία πρωτοφανή ανελαστικότητα η οποία εμπεριέχει τον κίνδυνο να βρεθούμε μπροστά σε μία οριστική ρήξη του ΔΝΤ με την Αθήνα και τις Βρυξέλλες, με απρόβλεπτες συνέπειες για την Ελλάδα. Έχω την αίσθηση από τις κουβέντες που είχα στα πέριξ του ΔΝΤ ότι το διαζύγιο της Ελλάδας με το Ταμείο είναι αναπόφευκτο. Η κρίση φαίνεται ότι δεν είναι τεχνητή. ΕΡΩΤΗΣΗ: Συμφέρει στην Ελλάδα να αποχωρήσει το ΔΝΤ από το Ελληνικό Πρόγραμμα; Αυτό θα το αποφασίσει ο αρμόδιος Πρωθυπουργός. Το δεύτερο ερώτημα είναι και πιο απλό: Διαθέτει το αναγκαίο σχέδιο για να αντιμετωπίσει τις αναταράξεις; Και αν όντως εμπιστεύεται τους Ευρωπαίους, μπορεί να διαβεβαιώσει το λαό ότι αυτή τη φορά θα φερθούν ως εταίροι και φίλοι;

Του ΜΙΧΑΛΗ ΙΓΝΑΤΙΟΥ